

“Thi đua về lòng yêu nước thì ta thắng”

Cách đây 77 năm, ngày 11/6/1948, Bác đã viết Văn kiện **“Thi đua Ái Quốc”** – lời kêu gọi thi đua yêu nước. Bác chỉ ra rằng **“Thi đua là yêu nước, yêu nước thì phải thi đua và những người thi đua là những người yêu nước nhất”**.

Mở đầu lời kêu gọi, Bác viết **“Mục đích thi đua Ái Quốc”** là: **“Diệt giặc đói, diệt giặc dốt, diệt giặc ngoại xâm.”** Nhưng mục đích cuối cùng là hạnh phúc của dân. Đặc biệt Người nhấn mạnh **“Bốn phận của người dân Việt Nam, bất kỳ sĩ, nông, công, thương, binh; bất kỳ làm việc gì, đều cần phải thi đua nhau: làm cho mau, làm cho tốt, làm cho nhiều...”**. Đồng thời, người chỉ rõ **“Thi đua, chứ không phải ganh đua”** nên cần phải đoàn kết, thân ái giúp đỡ lẫn nhau để đạt thành tích cao.

Thi đua phải thiết thực, gắn với công việc hàng ngày của mỗi người, đem lại lợi ích cho cá nhân, cho cộng đồng và cho đất nước. Cùng như Lời kêu gọi nói trên, Người viết: **“Trưởng lắm rằng thi đua là một công việc khác với những công việc làm hàng ngày. Thật ra, công việc hàng ngày chính là nền tảng thi đua”**. Không chỉ thể hiện qua những lời thi đua, Chủ tịch HCM còn luôn theo sát từng bước đi của phong trào, Người nhấn mạnh **“Thi đua phải có sự lãnh đạo đúng. Trước khi thi đua phải chuẩn bị đầy đủ, trong lúc thi đua phải thiết thực đôn đốc, giúp đỡ, sửa đổi. Sau đợt thi đua, phải thiết thực kiểm tra, tổng kết phổ biến kinh nghiệm, khen thưởng những người kiểu mẫu, nâng đỡ những người kém cỏi”**. Thi đua phải gắn liền với công tác khen thưởng, khen thưởng là kết quả của phong trào thi đua. Khen thưởng đúng người, đúng việc, kịp thời sẽ động viên, giáo dục và thúc đẩy phong trào thi đua phát triển liên tục.

Và khi viết xong lời thi đua, ngày 01 tháng 5 năm 1952, tại Đại hội chiến sỹ thi đua và cán bộ gương mẫu toàn quốc, Người chỉ rõ **“Nhà nhà thi đua, người người thi đua, ngành ngành thi đua, ta nhất định thắng, địch nhất định thua”**. Kháng chiến tất thắng để kiến quốc tất thành.

Lúc này Bác nghĩ ngay đến việc ai sẽ chỉ đạo việc thi đua yêu nước. Sau đó, Bác đã chỉ định Cụ Tôn Đức Thắng làm Trưởng ban vận động Thi đua ái quốc Trung ương. Và Người cần thêm một Tổng Thư ký để điều hành công việc hằng ngày về thi đua. Bác cân nhắc mọi nhẽ, cuối cùng Bác cho mời một nhà văn hóa. Đó chính là ông Hoàng Đạo Thúy - lúc bấy giờ đang công tác ở Cục Quân huấn, nay là Bộ Quốc phòng.

Bác cho gọi đến gặp. Bác bảo **“Nếu chú đồng ý để giúp Bác việc này; Bác sẽ có cách để thương lượng với Bộ Quốc phòng cho chú sang”**.

Ông Hoàng Đạo Thúy xúc động vì được Bác tin dùng, và theo thói quen nghề nghiệp, ông hỏi Bác **“Thưa Bác, thế bây giờ nên bắt đầu từ đâu”**.

Bác cười. Bác bảo **“Bác tin chú, giao việc cho chú, chú phải nghĩ đã chứ. Lại hỏi Bác nên bắt đầu từ đâu.”**

Thấy cán bộ lúng túng. Bác nhìn Bác thương. Bỗng nhiên, Bác rút ra chiếc quạt giấy và trao cho ông Thúy.

Ông Hoàng Đạo Thúy hai tay đỡ chiếc quạt Bác cho mà vẫn cứ nhìn Bác; chưa hiểu ý tứ Bác thế nào cả, vì ở trong rừng núi, trong hang núi đá mà Bác tặng quạt giấy.

Lúc sau, Bác bảo “*Chú mở chiếc quạt ra đi*”. Thế là chú mở chiếc quạt trước mặt Bác. Bác bảo “*Chú quạt thật mạnh lên cho Bác nào*”. Ông Hoàng Đạo Thúy nghe lời Bác, quạt thật mạnh trước mặt Bác và Bác nói to “***Vậy chú hãy QUẠT GIÓ cho phong trào lên***”.

Nhận món quà quý từ Chủ tịch Hồ Chí Minh, ông Hoàng Đạo Thúy đã cùng các thành viên Ban vận động Thi đua Ái Quốc các cấp tận tâm, tận lực làm tròn lời Người dặn. Phong trào thi đua Ái Quốc của Nhân dân ta đã được tổ chức, triển khai sâu rộng trên cả nước. Phong trào thi đua yêu nước đã được sự hưởng ứng và cổ vũ của đông đảo quần chúng Nhân dân; tạo ra động lực tinh thần vô cùng mạnh mẽ, vượt qua những thời điểm khó khăn của đất nước, thúc đẩy sự phát triển bền vững trong các phong trào thi đua.

Có thể khẳng định 77 năm đã trôi qua, tư tưởng của Chủ tịch HCM về thi đua Ái quốc và phong trào thi đua yêu nước do Người phát động ngày càng thấm sâu vào đời sống xã hội và có giá trị thực tiễn to lớn cho đến ngày hôm nay.

Qua đó chúng ta có thể thấy, mục đích của thi đua phải gắn liền với lợi ích chung của tập thể, cộng đồng và đất nước, không chỉ là lợi ích cá nhân. Phong trào chỉ có ý nghĩa khi phục vụ cho các nhiệm vụ trọng tâm, cấp bách nhất. Công việc hàng ngày chính là nền tảng thi đua. Thi đua không phải là việc làm xa vời, mà phải là nâng cao hiệu quả, chất lượng, tiến độ của chính công việc chuyên môn đang làm (làm cho mau, làm cho tốt, làm cho nhiều).

Mỗi người chúng ta, dù ở cương vị nào, hãy cùng nhau tiếp tục tinh thần đó - biên lời dạy của Bác thành hành động thiết thực trong phong trào thi đua yêu nước hôm nay.